

Skrb za kulturnu prepoznatljivost hrvatskoga naroda

HKZ je u župnom domu "Kardinal Franjo Kuharić" upriličila proslavu 160. obljetnice utemeljenja i djelovanja Matice hrvatske s gostima iz Hrvatske, voditeljima ogranaka u Križevcima i Petrinji, ujedno i visokim dužnosnicima u središnjici MH-a u Zagrebu

Utemeljenje Matice hrvatske davne 1842. godine bilo je od neprocjenjive vrijednosti za hrvatski narod. Ove godine navršava se 160. obljetnica utemeljenja, 160 godina predanog rada na očuvanju i jačanju hrvatskog samosvojsva uzdizanjem razine kulture i prosvijećenosti hrvatskog naroda. Najveći dio tog vremena Matica hrvatska je činila ono što tuđinska vlast nije htjela, jer je lakše vladala što je narod bio zaostaliји. Otežavala je stoga djelovanje Matice hrvatske, a u obje Jugoslavije čak ni pred nasiljem i zabranom rada nije prezala. Tek zadnjeg desetljeća, utemeljenjem Republike Hrvatske sviće Matici hrvatskoј nova zora, ali odmah nailazi i na nove teške prepreke* - velikosrpske osvajačke nasrtaje - zbog kojih mnogi ogranci rade u izbjeglištvu. **160. obljetnica je svjedočanstvo ustrajnosti svim neprijateljstvima usprkos, radosna izvjesnost da je došlo vrijeme ubiranja plodova, moralna obveza da u svojoj državi svoju kulturu dovedemo do procvata.**

Renata Husinec

1842. 2002.

Hrvatska kulturna zajednica Wiesbaden kao prijašnji kolektivni član MH (promjenom statuta sukladno hrvatskom zakonu o udrugama to više nije moguće) i danas čvrsto vezana uz Maticu suradnjom i prijateljstvom, osjećala je i želju i obvezu obilježiti 160. obljetnicu Matice hrvatske na prikladan način. I što je prirodnije nego opet potražiti suradnju Matice hrvatske u domovini? Suradnja je i ostvarena, ne samo s domovinom nego i s hrvatskim udrugama u susjednom Mainzu i Frankfurtu, ali i u udaljenijem Düsseldorfu, što ju čini osobito vrijednom. **Konačno je opet jednom uspjela suradnja hrvatskih udruga na jednom zajedničkom projektu, a posebno istaknimo da nas je okupila upravo Matica hrvatska.**

U našoj proslavi u Wiesbadenu, održanoj u subotu 23. studenoga u hrvatskom župnom domu "Kardinal Franjo Kuharić" sudjelovali su djelatnici Matice hrvatske Renata Husinec i Davor Salopek, oboje na visokim dužnostima u središnjici u Zagrebu i u svojim ograncima. Gospođa Husinec, profesor na Visokom gospodarskom učilištu u Križevcima, je članica Upravnog odbora Matice hrvatske i predsjednica ogranka u Križevcima. Gospodin Salopek, dipl. inž. arhitekture, je također član Upravnog odbora i predsjednik ogranka u Petrinji. Otvarajući proslavu zahvalio sam Matici hrvatskoј što nas ona sama povezuje s domovinom više nego sve ostale udruge, savezi, uprave i ministarstva zajedno. Potom je Renata Husinec održala vrlo zanimljivo predavanje o povijesti, razvoju i značaju Matice hrvatske, o plodovima 160-godišnjeg djelovanja i o zadacima koje pred nju postavlja novo vrijeme. Matica je utemeljena s glavnim zadaćama da hrvatskom narodu omogućí

upoznavanje najboljih djela hrvatske i svjetske kulturne baštine, da skrbi za hrvatsku kulturnu prepoznatljivost i da Hrvatsku uključi u europske kulturne stvaralačke razvoje. Sveukupno Matičino kulturno nastojanje prošlo je sve društvene slojeve i pridonijelo između ostalog oblikovanju hrvatskog školstva te kulturnih, prosvjetnih i znanstvenih društava i ustanova. Matica je hrabrila hrvatski narod izvan Hrvatske da ne poklekne pred nasiljem što je osobito vrijedilo za krajeve pod fašističkom vlašću. Zalaganjem za dostojanstvo umjetničke riječi i slobodu kulturnoga izraza Matica hrvatska je dala svoj prilog europskim kulturnim vrijednostima. Renata Husinec među nebrojenim izdanjima Matice hrvatske ističe neka najvažnija poput biblioteke "Pet stoljeća hrvatske književnosti", nove još iscrpnije "Stoljeća hrvatske književnosti", te više od dvadeset biblioteka o glazbi, filozofiji, povijesti umjetnosti i drugom. Na kraju izlaganja o Matici Renata Husinec se uzda da je pred nama razdoblje kada ćemo moći još potpunije upoznavati hrvatsko kulturno blago i kada ćemo ga moći još mnogo bolje predstaviti svijetu. U kratkom se osvrtu na rad križevačkog ogranka osjeća promjena u načinu izlaganja koje svojim intimnijim pristupom otkriva svu privrženost, predanost i osobnu zauzetost govornice projektima ogranka od zamisli do oživotvorenja. A križevački se ogranak može podičiti vrijednim izdanjima i priznanjima kako u obliku nagrada i odlikovanja tako i rasprodanim nakladama.

Davor Salopek

Davor Salopek je izlaganje svoje prethodnice izvrsno potkrijepio stvarnim događajima iz života

jednog ogranka sa svom njegovom burnom prošlošću najtješnje povezanom s prošlošću grada u kojem djeluje. Upravo je Petrinja po stradanjima svog građanstva primjer stradanja hrvatskog naroda. Svojim povijesnim spomenicima svjedoči o iscrpljujućoj borbi s Turcima, u njoj je izdajom završila pobuna Eugena Kvaternika protiv carske vlasti, spomenik koji su petrinčani podigli Stjepanu Radiću, ubijenom po kraljevskom nalogu, komunistički režim je maknuo na skrovito mjesto, 1971. mnogi su u Petrinji izbačeni s posla, proganjani i zatvarani, a od 1991. do 1995. velikosrpski su napadači pokazali svoje pravo lice, porušivši i spalivši staru gradsku jezgru Petrinje, a crkvu Svetog Lovre poravnajući sa zemljom. Kao i grad trpila je Matica hrvatska carsku nepovjerljivost, komunistički režim se 1971. posebno okomio na članove Matice hrvatske, a tek što je ogranak, obnovljen 1990., počeo djelovati, članstvo mu je protjerano u izbjeglištvo. Davor Salopek priča o tome kako su tražili jedni druge i okupljali se da i pod gotovo nemogućim uvjetima nastave rad u izbjeglištvu. Usprkos toga što se izbjeglištvo produžavalo iz godine u godinu, ni trenutka nisu posumnjali u povratak, nego skupljali fotografije i pripremali nacрте za obnovu Petrinje kao da je povratak pitanje tjedana ili najviše mjeseci. Dojam svojih riječi osnažio je prikazom diapozitiva koji su nas odveli u staru Petrinju i upoznali nas s njenim znamenitim građanima. Ni nakon Oluje i povratka nije bilo predaha za ogranak Matice hrvatske, uključili su se svim raspoloživim snagama u obnovu grada, za koju je dio planova već čekao dovršen. Posebno je zorno predočio izgradnju zbrisane crkve Svetog Lovre, za koju su prekopavanjem morali tražiti preostale temelje.

Usprkos svim nedaćama petrinjski ogranak je imao snage za kulturni i nakladnički rad pa je Davor Salopek s opravdanim ponosom mogao predstaviti knjige koje su izdali i dodati zanimljive priče vezane uz nastajanje svake od njih.

Priča o petrinjskom ogranku najbolji je dokaz povezanosti Matice s hrvatskim narodom, o dijeljenju dobra i zla, o hrabrosti i ustrajnosti. To je priča koja pomnožena stotinu i dvadeset puta, koliko ogranku ima, nedvojbeno kazuje o ulozi i značenju Matice hrvatske u prošlim 160. godina i uzdanju u usješno 21. stoljeće, za Maticu i za cijeli hrvatski narod u njegove obje domovine.

Gosti iz domovine imali su vremena i za odgovore na pitanja posjetitelja, a mnoga daljnja pojašnjenja davali su kasnije pri razgledavanju knjiga na prigodnoj izložbi Matičinih izdanja križevačkog i petrinjskog ogranka. Da su ta pojašnjenja bila živa i zanimljiva svjedoči i lijep broj kupljenih knjiga!

Još jednom izložbom te večeri se moramo pohvaliti. Radi se o zbirci starih, dijelom čak povijesnih izdanja Matice hrvatske koju je uz pomoć MH u Zagrebu prikupila udruga bivših studenata hrvatskih sveučilišta AMAC, a koja bi, uspije li naum, trebala postati jezgro jedne mnogo šire zbirke, doduše raštrkane na razne vlasnike, ali okupljene na jedno mjesto – u računalu – i dostupne preko interneta. Zamisao "virtualne knjižnice" predstavio je Ivica Košak, predsjednik AMAC-a, a naša udruga mu je

obećala podršku.

Proslava ovakvog značenja s tako sadržajnim izlaganjima mnoge dojmove ostavi na posjetitelja, a najbolje je dati im oduška u razgovoru i druženju. Uz mali domjenak, večer je nastavljenja razmjenom mišljenja, dodatnim pojašnjenjima, ali i dobrom raspoloženju i prepričavanju šaljivih zgoda, koje nipošto nisu rijetke u ispunjenom životu matičara.

Ivo Andrijević

R A Z G O V O R

Renata Husinec

Život u Križevcima bi bez Matice hrvatske bio sigurno siromašniji i dosadniji

Prof. Renata Husinec, višegodišnja članica Glavnog odbora Matice hrvatske i predsjednica ogranka MH Križevci gostovala je u Wiesbadenu povodom obilježavanja 160. obljetnice Matice hrvatske. Iskoristili smo ovu jedinstvenu priliku i zamolili ju za razgovor.

Riječ: Gospođo Husinec, poznajemo Vašu zauzetost u MH, ali bi nas zanimalo, što radite profesionalno?

Husinec: Profesorica sam engleskog i francuskog jezika i radim kao viši predavač za engleski i francuski na Visokom gospodarskom učilištu u Križevcima koje je naša najstarija poljoprivredna obrazovna i znanstvena ustanova, ne samo u Hrvatskoj nego u cijeloj jugoistočnoj Europi. Prije prvog svjetskog rata ovdje su dolazili na školovanje, osim studenata s područja tadašnje Hrvatske, i studenti iz Bugarske, Galicije, Finske i drugih europskih zemalja. Dakle, mi smo bili kolijevka prvih poljoprivrednih stručnjaka gdje se u stvari nakon ukidanja kmetstva 1848. hrvatsko gospodarstvo i poljodjelstvo podizalo praktički iz ničega.

Riječ: Koliko je staro to učilište?

Husinec: Učilište postoji od 1860., dakle pune 142. godine. Upravo smo nedavno svečano obilježili tu obljetnicu s jednim prekrasnim koncertom našeg vrlo poznatog gitarista Ištvana Remera.

Riječ: U MH ste poznati kao veliki borac, pokatkad i oštar kritičar i vrlo vrijedan djelatni član, te kao osoba koja je sposobna svoj polet prenijeti na druge. Eto i mi smo to osjetili tijekom Vašeg boravka u Wiesbadenu. Kako Vam to uspijeva?

Husinec: Veseli me ako ste to osjetili. Volim to što radim, nije mi teško i ako dio te svoje volje i

energije mogu, kako vi kažete, prenijeti na druge onda je to u svakom slučaju pozitivno i raduje me. Kad gledam knjige uredno poslagane na polici, naše knjige, izdanja MH Križevci obuzima me zadovoljstvo i doživljavam ih gotovo kao svoju odnosno našu djecu.

Riječ: Predsjednica ste križevačkog ogranka od njegovog utemeljenja 1990. pa do danas, ako se ne varam?

Renata Husinec poklanja HKZ-u knjige križevačkog ogranka matice hrvatske

Husinec: Točno, no ne radi se o utemeljenju novog ogranka, nego o ponovnom osnivanju, odnosno njegovom obnavljanju. Ponosni smo da se među

samim osnivačima Matice hrvatske nalazi nekoliko Križevčana. To su oni koji su dali 50 kruna za Glavnicu koju je prvi predsjednik, grof Janko Drašković osnovao 1842. A kasnije, nakon utemeljenja Matice hrvatska je, kao što znate, djelovala preko svojih povjerenika. Tih povjerenika bilo je i u Križevcima. Bili su to su obično vrlo ugledni građani, župnici, gradonačelnici, liječnici, koji su okupljali podupirajuće članove čija je osnovna zadaća bila kupovati knjige MH i širiti knjigu u hrvatski puk odnosno među križevačkim stanovništvom. Kasnije su bili formirani pododbori MH. Naš križevački pododbor je osnovan 1965. godine i od tada je neprekidno djelovao kao i svi ogranci MH do Karađorđeva, odnosno do 1971. kad se djelovanje MH zabranjuje. Predsjednik i tajnik križevačkog ogranka, na sreću, nisu završili u zatvoru, ali su, obzirom da su predavali na gimnaziji, izgubili radna mjesta i bili prisiljeni promijeniti profesije kako bi mogli opstati. I nakon gotovo dvadesetogodišnje šutnje, mi smo odmah, čim je došlo zeleno svjetlo da se obnovi djelatnost, 1990. godine, u studenom, priredili obnoviteljsku skupštinu na kojoj je, u ime Glavnoga odbora, bio akademik Jelčić, tadašnji potpredsjednik MH.

Riječ: Slovite kao jedan od najdjelatnijih ogranka MH. Koji su najveći uspjesi vašeg ogranka u ovih dvanaest godina?

Husinec: Imamo četrdeset članova-radnika, dakle doista smo jedan od najdjelatnijih ogranka MH. Mi smo odmah nakon obnavljanja počeli ne samo s planovima kako to često biva, nego i s ostvarenjem mnoštva različitih kulturnih događaja. Vrlo uspješna i najvažnija je naša izdavačka djelatnost. Ona obuhvaća oko dvadeset različitih naslova za koje s ponosom možemo reći da su privukli pažnju i bili vrjednovani od najstručnijih ljudi u MH. Mi smo jedini ogranak u Hrvatskoj koji je dva puta dobio nagradu Ivan Kukuljević Sakcinski za najbolju knjigu ogranka. Prvi put za «Kalničke plemenitaše» čija je autorice naša ugledna povjesničarka i povjesničarka umjetnosti Lelja Dobronić, a drugi put, ove godine, za knjigu o liječniku, polihistoru, putopiscu, prevoditelju, zagovorniku zdravoga života i prosvjetitelju dr. Franu Gudrumu Oriovčaninu. Objavili smo također devet tematskih kalendara. Spomenut ću samo nekoliko tema: Križevci u riječi i slici, 600. obljetnica krvavog sabora križevačkoga, knjižno blago grko-katoličke katedrale u Križevcima. Za taj kalendar smo bili osobito pohvaljeni, jer smo na neki način upozorili hrvatsku javnost na jednu vrlo, vrlo vrijednu knjižnicu s preko 6000 knjiga, od inkunabula do knjiga 19. stoljeća. Da takvo blago postoji u njihovom gradu nisu znali čak ni mnogi Križevčani.

Riječ: Koliko su veliki Križevci?

Husinec: Križevci su vrlo mali grad. Sam grad ima oko 12 000 stanovnika, a s pripadajućim selima 24000 stanovnika. Danas se sa sjetom govori o starim Križevcima, o gradu koji je svijetlio u povijesti. Iako je to bio slavni srednjovjekovni grad, slavan i u doba hrvatskoga preporoda, jer su tamo dolazili slavni Ilirci, on nažalost danas gospodarski stagnira. Međutim, on gospodarski nikad nije bio jak. To je oduvijek bilo školsko središte. Uz gospodarsko učilište mi smo imali jednu od prvih gimnazija u Hrvatskoj. Pavlini su 1674. osnovali gimnaziju i pavlinski samostan, a od 1920. djelovala je učiteljska škola. Sada imamo dvije osnovne škole, veliku obrtničku školu, srednju gospodarsku tj. poljoprivrednu školu, gimnaziju i već spomenuto gospodarsko učilište.

Riječ: Kakva je uloga MH u kulturnom životu jednog ovakvog manjeg središta?

Husinec: Život u Križevcima bi bez Matice hrvatske bio sigurno siromašniji i dosadniji. Osim Matice postoje, naime, još samo one institucije koje su podržavane od države kao što su gradski muzeji i gradska knjižnica. MH je udruga zainteresiranih građana koja nastoji ustaliti kulturni život. Osim tiskanja knjiga i kalendara mi obvezno predstavljamo knjige. Predstavili smo preko sto različitih knjiga u zadnjih deset godina, naročito nagrađivanih knjiga. No osim samih književnih večeri organiziramo i tribine gdje nastojimo prozboriti o svim mogućim društvenim pojavama. To shvaćamo kao ostvarivanje jednog od temeljnih zadataka MH, a to je širenje prosvjete, odnosno prosvjetiteljsko djelovanje među svojim članstvom i pučanstvom. Jedna o zapaženih djelatnosti je svakako glazbeni život, koji smo isto tako obogatili upriličivši na desetke koncerata, ali ne samo amaterskih sastava i glazbenika, već smo dovodili vrhunske glazbene umjetnike u Križevce ili naše članove odvodili u Zagreb u HNK ili na Matičine koncerte koje je priredila središnjica.

U zadnje vrijeme možemo se pohvaliti i ponudom likovne umjetnosti. Jedan naš novi član, mladi akademski slikar, je predložio da se u našim prostorijama, a imamo krasane prostorije u središtu grada, otvori mali salon, galerija gdje bi se redovito, jedanput mjesečno, priredivale izložbe akademskih slikara. To jako dobro uspijeva i tu se okupljaju, što mene osobito veseli, mladi ljudi.

Svojim radom nastojimo obuhvatiti sva područja umjetnosti i time obogatiti kulturni život građana, što je za jedno takvo malo središte kao što su Križevci i te kako potrebno.

Razgovor vodila Biserka Andrijević

U ozračju hrvatske pisane kulture

Hrvatska knjiga na sajmu u Frankfurtu

Frankfurtski sajam knjiga sa 6375 izlagača iz 110 zemalja svijeta je najveća izložba knjiga u svjetskim razmjerima. Sajam knjige je ove godine zabilježio porast posjetitelja unatoč globalnoj financijskoj krizi. 265 tisuća gostiju, od kojih je značajan udio stručne publike, posjetio je sajam.

Hrvatski nakladnici i pisci predstavili su ne samo nove naslove već i donijeli ozračje hrvatske kulture. Hrvatski "štant" na velesajmu je uredila *Zajednica nakladnika i knjižara* koja djeluje pri *Gospodarskoj komori*. Zajednica broji više od 115 izdavača i knjižara. Na zajedničkom hrvatskom štandu je i ove godine izlagalo i nekoliko samostalnih izlagača. Ukupan broj hrvatskih naslova predstavljenih na našem štandu iznosio je 2,5 promila izdanih naslova na sajmu.¹ Obzirom da građani Republike Hrvatske predstavljaju tek cca 0,75 promila svjetskog pučanstva, izloženi naslovi potvrđuju bogatu tradiciju hrvatske pisane kulture. Izabrana bibliografija prikazuje 55 naslova hrvatske književnosti na njemačkom jeziku, izdanih u razdoblju od 1990. do 2002. U tom popisu knjiga nalazi se i katalog izložbe *Drei Schriften - Drei Sprachen*, (Kroatische Schriftdenkmähler und Drucke durch Jahrhunderte).²

Na velesajamskoj tribini hrvatske književnosti je pored Sibile Petlevski, Bore Čosića, Jurice Pavičića i Ede Popovića nastupio i ovogodišnji dobitnik Herderove nagrade Nedjeljko Fabio. Nagrada je bila uručena 3. svibnja 2002 na sveučilištu u Beču. Znalci i kritičari hrvatske književnosti ubrajaju Nedjeljka Fabria, koji je dobitnik i nagrade Ksaver Šandor Gjalski za 2002. godinu, u birani krug hrvatskih književnih suvremenika. Fabio je sveobuhvatni pisac, zastupljen na svim književnim poljima, pa radi i kao kritičar i publicist. Prestižna Herderova nagrada je priznanje koje jamči "primjerenu književnu recepciju i čitalački horizont".³

Hrvatskoj publici u rajnsko - majnskom području pružena je mogućnost susreta s hrvatskom književnošću i književnicima i izvan sajma, na tradicionalnoj književnoj tribini koju upriličuje Društvo bivših studenata hrvatskih sveučilišta (AMAC e.V.) u Frankfurtu. Tribina je održana u subotu 12. listopada 2002. u prostorijama Hrvatske katoličke misije (u neposrednoj blizini

velesajamskog prostora) na temu: *Hrvatska knjiga na sajmu u Frankfurtu*, u suradnji sa Zajednicom hrvatskih nakladnika.

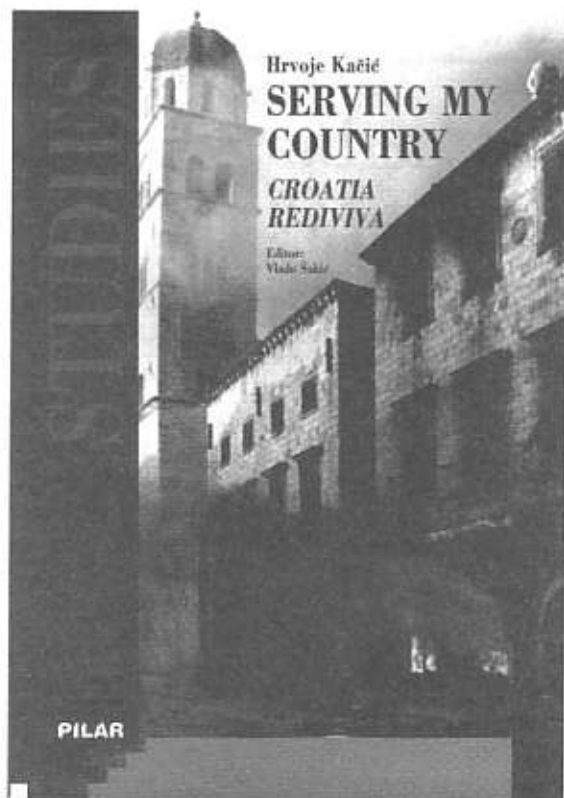
Prof. dr. Srećko Lipovčan je izvijestio o radu hrvatskih nakladnika i njihovom nastupu na hrvatskom štandu 2002. Iznesen je kratak prikaz 160 godina rada Matica hrvatske, uz prigodnu izložbu knjiga. Dr. Dragica Anderle je prikazala znanstveni rad *Die Loggia communis*, u kojoj je predstavljena značajna sastavnica urbane kulture na hrvatskoj obali Jadrana. Zdravko Luburić je krasnoslovio iz svog bogatog opusa lirike, a koja je objavljena na njemačkom jeziku. M. Tomašević je prikazao znanstveni rad *Credit Rating vor dem Hintergrund von Basel II* autorice Zdenke Blažević. Gospodin Hrvoje Ježić je predstavio svoga oca, prof. Slavka Ježića i kao pisca stihova za djecu.

Nedjeljko Fabio

Uz glazbeni ugođaj predstavljen je umjetnički i znanstveni rad Lidije Bajuk s osvrtom na književnu obradu hrvatske etnološke baštine u knjizi *Kneja*.

Prof. dr. C.V. Wilkes/Oxford, prof. dr. H. Kačić i prof. dr. V. Šakić su predstavili znanstveni zavod "Ivo PILAR" i englesko izdanje *Serving my country*, rad prof. Kačića.

Velesajam u Frankfurtu otvara svoje štandove svjetskoj literaturi sljedeće 2003. godine od 8. do 13. listopada. Ruska federacija će imati sljedeće godine ulogu gostujuće zemlje. Ovogodišnji uspjeh predstavljanja Republike Litve potvrdio je potrebu za kontinuitetom nacionalnih nastupa. A vjerovalo se kako su takvi nastupi zastarjeli! U tom svjetlu treba promatrati izjave iz prošle godine, za dijasporu iznenađujuće, od strane istaknutih literata kao što je npr. prof. Stamać ili čak direktor HAZU dr. Bogičević koji su javno i uz značajan odjek u tisku obznanjivali kako Hrvatska nije stasala za ulogu gosta. Nakon ovogodišnjeg uspjeha Litve na Sajmu knjige u Frankfurtu vidi se ne samo potreba nego i mogućnost za nacionalni nastup Hrvatske.

Ivica Košak

¹ Izvor: Katalog *Zajednice hrvatskih izdavača*, Program na sajmu knjiga u Frankfurtu 2002.

² Izložba je održana od 26 travnja do 8 lipnja u Berlinu. Vidi izvješće u prošlom broju *Riječi*

³ Prigodna brošura *Nakladnog zavoda Matice hrvatske*, Zagreb 2002. Vidi i Krešimir Nemač: *Historiografska fikcija Nedjeljka Fabria*, Republika, br. 1-2, Zagreb 1996.

Šarenilo života u Mainzu

Međunarodni tjedan u Mainzu

U gradu Mainzu, u nedjelju 8. 9. 2002 na trgu ispred 1000-ljetne katedrale, gradonačelnik grada Mainza, gospodin Jens Beutel, svečano je otvorio 24. međunarodni tjedan. Ta tradicionalna fešta slavi se svake godine u ovom gradu gdje živi oko 33.000 stranih sugradjana.

„Ovdje se prepoznaje šarenilo života u Mainzu. To je prilika da se upoznaju i bolje razumiju strane kulture, jer tako možemo u miru zajedno živjeti”, rekao je tom prilikom gradonačelnik Beutel.

U prepunoj katedrali, zajedničku koncelebriranu sv. Misu sa župnicima stranih nacionalnosti, predvodio je biskup Wolfgang Rolly. Toga dana molilo se i pjevalo na raznim jezicima, a sama sv. Misa bila je pod mottom “Jedna crkva – mnogi narodi”.

Tog sunčanog, lijepog dana na Dom-Platzu, predstavilo se oko 70 štandova različitih nacija s mnoštvom raznih umjetnina, knjiga, slika, skulptura te kulinarskim specijalitetima iz gotovo cijelog svijeta. Veliki broj posjetitelja mogao je nekoliko sati uživati u šarolikom glazbenom kulturno-umjetničkom programu, gdje su nastupale mnoge folklorne grupe uz pratnju svojih nacionalnih instrumenata. Bilo je tu, između ostalog,

španjolskog flamenka s kistanjetama, orjenatnog trbušnog plesa, afričkih prašumskih bubnjeva, talijanskog i portugalskog folklora, korejanske narodne glazbe i milozvučne hrvatske tamburice.

Hrvati su se toga dana predstavili na dva štanda s domaćim specijalitetima, domaćim kolačima i vrsnim hrvatskim vinom. Kulturna zajednica Mainz e.V. podijelila je znatiželjnim posjetiteljima mnoštvo lijepih turističkih prospekata iz svih dijelova “Lijepe naše”, te ponudila svoju knjigu “30 godina prijateljstva Mainz-Zagreb” i kazetu i CD “Ima jedna zemlja”.

Tijekom cijelog sljedećeg tjedna na mnogim mjestima u gradu Mainzu održane su razne priredbe za mlade i starije: koncert mezzosopranistice Raisse Tscheptscherenko, kazališna predstava na više jezika, Hot Swing & Sinti-Jazz, plesna predstava Flamenco Rubio, šaroliki program za djecu i izložba slika na ulju, acrylu i svili, ruske umjetnice Anne Schaz.

Ovu uspješnu feštu i cjelokupni tjedni program, kao i svake godine, organizirali su članovi Vijeća stranaca pri Upravi grada Mainza.

Katica Kiš